

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština zraha.

Za oznani la plačuje se od štiristopne pet-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na J. S. N. t. 12.

Up ravn istvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo ujudno vabimo na nove naročbe, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne premeha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročuje se lahko s vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ohranimo na dotično naročilo.

Upravišтво „Slovenskega Naroda“.

Kurat Koblar in narodna stranka.

III.

Kakor se kaže, še ne bo konec polemiki zaradi osebe gosp. Koblarja. Na naša članka, v katerih smo pojasnili, kaj je prouzročilo, da je v vrstah narodne stranke nastalo nezaupanje napram gosp. Koblarju in kako je prišlo, da je izvrševalni odbor narodne stranke zahteval, naj gosp. Koblar podpiše zoano, v našem listu natisnjeno izjavo, poslal nam je gosp. Koblar dva popravka, katera smo po zakonu primorani natisniti. Mož je čudovito smel! Drzne se tajiti reči, katere so deloma občno znane, deloma jih lahko potrde člani izvrševalnega odbora, le toliko pošten je še, da ne taji, da mu je bila sploh predložena taka izjava v podpis in da je ni hotel podpisati!

Doposlana popravka gosp. Koblarja se glasita: „Slovenski Narod“ je priobčil v 43. številki t. l. članek z naslovom „Kurat Koblar in narodna stranka“. Ker je v tem članku nekoliko neresnic, izvolite z ozirom na § 19 tiskovnega zakona objaviti v „Slov. Narodu“ nastopne popravke: 1. Ni res, da se je v „izjavi“ zahtevalo, da naj se ne identifikujem z besnimi in nepoštenimi napadi „Slov. Lista“ na narodno stranko. 2. Ni res, da bi me

škof, ko sem bil izvoljen v državni zbor, poklical na odgovor. 3. Ni res, da bi bil jaz kdaj povedal, da sem že sam mislil na mandat v notranjskih kmetijskih občinah in da sem bil radi tega pri škofu. 4. Ni res, da mi je škof rekel, da hoče klerikalna stranka na vsak način prav notranjski mandat dobiti v svoje roke in da zato v tem okraju ne mara kandidovati. 5. Ni res, da ni bilo gotovo, ali bodem sploh prevzel kak mandat, marveč sem odločno trdil, da bodem kandidoval v gorenjsko-notranjskih mestih in trgih. 6. Ni res, da bi ne bil hotel dati nikakega zagotovila, da hočem kandidovati na podlagi narodnega programa, ampak je res, da sem dal zagotovilo v izvrševalnem odboru, da ne stopim niti za las od programa, katerega smo sklenili na shodu zaupnih mož 19. novembra 1894. l. V Ljubljani, dne 25. februarja 1897. Anton Koblar.

Ker je v članku „Kurat Koblar in narodna stranka“, II., priobčenem v „Slov. Narodu“ v št. 45 t. l. zopet nekaj stvari o moji osebi, katere se ne strinjajo z resnico, blagovolite z ozirom na § 19 tisk. zakona objaviti nastopni popravek: 1. Ni res, da bi me bila le užaljena častihlepnost pregnala iz klerikalnega tabora. 2. Ni res, da bi bil, ne meneč se za klubov sklep, glasoval v nasprotju z drugimi slovenskimi poslanci; res je pa, da nisem nikdar glasoval zoper klubov sklep. 3. Ni res, da sem vse v izvrševalnem odboru narodne stranke dobljene informacije nesal še gorke v uredništvo narodno stranko ljuto pobijajočega „Slov. Lista“; res je pa, da, dokler sem bil v omenjenem izvrševalnem odboru, nisem nikakih informacij nesal v uredništvo „Slov. Lista“. V Ljubljani, dne 26. februarja 1897. Anton Koblar.

Tudi v „Slov. Listu“ nam gosp. Koblar odgovarja na naša članka in kar je tam zapisal, je res vredno, da se pribije.

Gosp. Koblar pravi, da se je pri glasovanju glede volilne reforme držal narodnega programa in vprašuje porogljivo, kaj so dosegli dr. Farjančič in drugi, ki so za vlado capljali? Vprašamo gosp. Koblarja: Zakaj se pa Vi pri raznih drugih prilikah niste držali narodnega programa, zakaj ste pa tudi Vi glasovali za reči, katere narodni program obsoja, zakaj ste n. pr. pri Czarčevskega fidejkomisu

capljali za vlado in pokazali, da imate kaj mehko hrbtišče? Iz taktičnih razlogov, kaj ne, g. Koblar, tako kakor drugi slovenski poslanci, a baš to, da ste se pri volilni reformi ločili od svojih tovarišev, pri drugih vprašanjih pa hodili z njimi, čeprav so iz taktičnih razlogov drugače postopali, nego bi morali po besedilu ali duhu narodnega programa, prav to potrjuje, da ste pri volilni reformi glasovali zaradi tega drugače, nego oni, da bi imeli neko orožje proti njim.

„Slov. List“ pravi tudi, da je gosp. Koblarja pregnala iz narodne stranke nenaravna zveza z Nemci. To je puhel izgovor, okoren maneuver, prav po receptu dra. Gregoriča.

Ta zveza je šele zadnje dni postala gosp. Koblarja zoperna, prej se jej ni protivil. Bil je ž njo zadovoljen, ko je kandidoval v drž. zbor, bil je ž njo zadovoljen, ko je glasoval za barona Berga kot člana komisije za revizijo zemljiškodavčnega katastra in najbolj zadovoljen takrat, ko je zahteval, naj ga narodna stranka s pomočjo Nemcev posadi na stolček, na katerem je sedel pokojni Klun. Ta „zveza“ je postala nenaravna šele zdaj, ko misli g. Koblar, da ujame kakega volilca, če nastopi proti njej!

Državnozborske volitve.

Volitev volilnih mož. Občine: Brezovica, Dob, Krtina in Podrečje so volile 8 mož, kateri so odločno proti Pogačniku in 4 može za Kreka. V občini Brezovica je zmagal omahljivec v V. kuriji le po žrebu proti narodni stranki; občini Dob in Podrečje, bi pa bili izvolili narodna moža v tej kuriji, da jima niso socijalni demokratje toliko škodovali.

* * *

Z Javornika se nam poroča: Narodna stranka je v V. kuriji zmagovito prodrla s svojimi kandidati. Izvoljena sta bila Ivan Nagu in Smolej, v kmetijskih občinah pa France Čop, Ivan Smolej in Anton Šoklič, Živeli zavedni narodni volilci!

* * *

Na Štajerskem je dosadaj voljenih v drugem volilnem okraju 46 socijalistov in 48 volilnih mož drugih strank, v tretjem volilnem okraju 76 socija-

LISTEK.

Dobrotnica.

(Spisal Milan Cvetkovič.)

Gospa Trudnikova je bila soproga uglednega uradnika privatnega zavoda. Bila je priljubljena ženska. Njeno ime se je častilo tudi izven meščanskega kroga. Njena zunanost ni bila sicer posebno vabljiva, vendar pa prikupljiva. Komu naj imponuje visok, tanek stas, upadlo lice, lenopočasna hoja? Navzlic vsemu temu pa je zavzemala Trudnica najodličnejše mesto mej damami. Bila je namreč velika dobrotnica revnim in bolnim, podpirala je javne dobrodelne naprave ter vodila podporno društvo za sirote. Poleg teh čednostij jo je dičila tudi simpatična skromnost. Za ves svoj trud, za vsa svoja pota, moledovanja in prigovarjanja je zahtevala samo to, da so časniki priobčevali vse njene blage čine, da so se ji večkrat poklonili različni odbori, da so se ji izročevale pisemne zahvale in da so pri vsakem novem podjetji vprašali njo prvo za svet. S tem se je velikodušna in plemenita gospa uradnica povsem zadovoljevala.

Prirejali so tiste dni nov koncert v prid

mestnim sirotam. Trudnica je vodila vse priprave, vladala vse in aranžirala vse. Vse se je stekalo v njene roke in zopet vse odvajalo iz njenih rok. Dame so se shajale pri nji in posvetovale se pri nji, gospa Trudnica je bila ponosna na to čast. . . . Tudi govorila jim je, jačila jim čut humanitete ter bodrila jih. . . . Počasi, mirno se je vzdignila, pogledala dame ter završila posvetovanje: „Častite dame! Zahvaljujem Vas vnovič, da me tako pridno podpirate; s tem mi izkazujete tudi čast, katere nisem vredna in za katero se, odkrito naj Vam povem, ne potegujem. Bog mi je podaril človekoljubno srce in zato izkušam spoštevati dano mi nalogo. Da smo tukaj zbrane, je le slučaj, verjemite mi, le slučaj! . . . Prav tako bi se lahko sešle pri kateri drugi izmed cenjenih dam. Najljubše zadoščenje mi je radi tega le to, ako vidim, da sem po svoji skromnosti kaj pripomogla, da se olajša gorje sirotam, da smo jim zbrisale kako solzo žalosti in bolezní. Le za to sem vedno delala in le za to delajmo in žrtvujmo se tudi v prihodnje!“ — In predsednica se je priklonila v zahvalo pričujočim gospem. . . . Šbana se je potem praznila mej šumenjem bogate obleke, mej tihim, skritim šepetanjem in mej glasnim govorjenjem. Hvalil se je trud

njih voditeljice, vmes so se pa slišale trpke, ostre opazke, — in hudobno obrekovanje, nevtemeljeno očitiranje, češ da se Trudnica hlina, pači. . . . Nekaj tednov pozneje se je vršil nameravani koncert, in vspel je — sijajno. Po koncertu je tekmovalo vse v čestitanji pokroviteljici in dični voditeljici. — Časniki so iskali izrazov, da dostojno poslavo prvo in največjo dobrotnico mesta, ki žrtvuje za bedni rod duševno in telesno moč, ki žrtvuje čas, denar in vse, vse. Vedeli so ti časniki, kako dobro dene go-spej Trudnikovi pohvala in slavljenje. Vedeli so pač, da je Trudnica soproga visokega uradnika. . . . Prisostvovalo je koncertu odlično in neodlično občinstvo, osobito pa Trudniku podrejeno uradnišтво. Umljivo! . . .

Le jeden teh ni bil navzoč, ko se je gospa Trudnikova kopala v sladki radosti in v zadovoljnosti. Le uradnik Suhič je ostal doma in sicer navlaš, iz principa. . . . Drznil se je celo javno izraziti se, da njegovega gospoda šefa soproga v resnici nima sočutja do bednih, nego dela vse to le v proslavo same sebe. . . . Zvedeli so to sočradniki, in po njihovi prijaznosti in vstrežljivosti seveda kmalu tudi gospa sama. Ko ji je naznanila to vest jedna uradnic, obledel je še bolj njen že itak blede

listov in 58 poslancev drugih strank, v četrtem volilnem okraju pa 47 socialistov in blizu 100 volilnih mož drugih strank.

Na Koroškem in Štajerskem so socialisti dosegli znatne uspehe, če tudi nimajo dosti upanja na uspeh pri volitvi poslancev. V Št. Vidu ob Glini so zmagali na Koroškem socialisti z 8 volilnimi možmi. Nemški nacionalci so močno agitovali, a ni nič pomagalo. Po mestu so nosili tablo z napisom: „Velika nevarnost! Kviško volilci ljudske stranke!“ — V Prevalju je voljenih devet socialistov.

S Koroškega se nam piše: Slovenci so zmagali v Goričah v zilijski dolini in v Ovbrab pri Velikovu, in sicer so v zadnji občini prodrli slovenski volilni možje z veliko večino v 5. kuriji, v 4. kuriji pa so bili jednoglasno izvoljeni 4 slovenski volilni možje. Slovenci so dalje prodrli v Hodišah v celovškem okraju v obeh kurijah, v velikovškem okraju so slavno zmagali v obeh kurijah v Črni, propadli pa v obeh kurijah v Tinjani.

Na Češkem imajo socialisti zaznamovati v nemških krajih mnogo uspeha v peti kuriji. Tako so zmagali v Weipertu s 17 volilnimi možmi, v Rosenbachu z 9, v Polovau z 10, v Roblicu z 8 volilnimi možmi, poleg tega pa še v jako mnogo manjših občinah. Pa tudi v četrti kuriji imajo zaznamovati več uspehov. Tako so v Schumburgu zmagali s sedmimi volilnimi možmi.

Socialistični listi vedo povedati o raznih zlorabah pri državnozbornih volitvah, o katerih se pa ne ve, koliko so resnične, ker socialisti radi pretiravajo. Zaradi teh nepravilnosti se je stavila v šleskem dež. zboru interpelacija. V tej interpelaciji se navaja, da je neki policist v Opavi volilcem pete kurije ponujal denar, da volijo krščanske socialiste in da je kathareinski župan pretil, da vse tiste iztirajo iz občine, ki bodo socialistično volili. Deželni predsednik je odgovoril, da je nepravilnosti obdolžene oseba vprašal, če je res, kar jih dolže, a so odgovorile, a ne zaslili se pa niso tisti, ki so jih obdolžili. Vsa preiskava se je menda tako vršila, da se le kaj ne zve.

V Drškoviču se je volitev začela že ob najstih, dasi je ob dvanajstih bila napovedana. Poročevalca „Arbeiterzeitung“ so vrgli iz volilne dvorane, ki je nekaj ugovarjal. Hoteli so ga celo vreči v vodo.

V Solnogradu so za volitve volilnih mož za peto kurijo liberalci in nemški nacionalci bili sklenili kompromis, klerikalci in socialisti so pa postavili vsak svoje kandidate. Volilo se je v petih sekcijah. V vseh sekcijah je prišlo do ožje volitve. Socialisti pridejo v štirih volilnih sekcijah v ožjo volitev, klerikalci v dveh, združeni liberalci in nacionalci pa v štirih sekcijah v ožjo volitev. Ker se najbrž združijo vse stranke proti socialistom, najbrž poslednji ne dosežejo nobenega uspeha.

Omenili smo že, da so v Kamornu v Galiciji bili neredi pri volitvah. Sedaj so se zvedele neka-

tere natančnosti. Volilci so čakali pred volilno dvorano, a komisarja ni bilo. Ko komisarja ni bilo, brzojavili so okrajnemu glavarju. Splošno se je govorilo, da je komisar zbolel in se volitev predloži. Popoldne so pa kmetje zvedeli, da je bila v prostorih tamošnje posojilnice tajna volitev v pričo župana in nekaterih povabljenih volilcev. Vrata so imeli zaprta. Volilci so razkačani vrata ulomili, ravno ko so hoteli podpisati volilski zapisnik. Volilne akte so raztrgali, župana in oskrbnika Lancho-ronskega graščine pretepli. Župan je nevarno poškodovan. Vse prebivalstvo po mestu je bilo silao razburjeno. Poklicati so morali vojakov. Ljudje bi drugače pobili vse tiste, ki so udeleženi pri omenjeni slepariji pri volitvi.

„Slovenec“ je priobčil v soboto dopis s Platinine, v katerem napada ondodnega nadučitelja gospoda Jos. Benedeka, da je spisal neki, v našem listu priobčeni dopis. Izjavljamo, da gosp. Jos. Benedek dotičnega dopisa ni spisal in da sploh ni ž njim v nobeni zvezi.

Deželni zbor.

(XII. seja dne 27. februvarja.)
Po prečitani in odobreni zapisnika zaduje seje odkažejo se došle peticije in predloge dež. odbora pristojnim odsekom in vzprejme zbornica načrt posl. barona Lichtenberg, naj se vse peticije, kar jih še pride, odkažejo kar dež. odboru v primerno rešitev.

Posl. Povše poroča o prošnji županstva na Vrhniki, da bi se vas Heib inkorporirala vrhniškemu trgu in predlaga, naj se izroči dež. odboru, da o njej poizveduje in izdela dotične predloge. — Sprejeto.

Posl. grof Barbo poroča o prošnji županstva Želimlje, Studenec, Iškalo in Turjak za uvrstitev občinske ceste Studenec-Golo mej okrajne ceste, o prošnji županstva v Trebnjem za uvrstitev nekaterih občinskih cest mej okrajne ceste in predlaga, naj se odstopita dež. odboru v poizvedovanje in svoječasnno poročanje. — Sprejeto.

Posl. Jelovšek poroča o prošnji županstva v Hrenovicah za uvrstitev občinske ceste iz Gorenj v Bukovje mej okrajne ceste in predlaga, naj se odstopi dež. odboru v poizvedovanje in poročanje.

Posl. Zelen napada dež. odbor, da še vedno ni rešil že pred mnogimi leti vložene prošnje za izločitev nekaterih vasij iz hrenoviške občine.

Dež. glavar Detela opozarja posl. Zelena, da njegove pripombe k stvari ne spadajo.

Posl. Murnik odgovarja posl. Zelenu, da je bila pred več leti vložena prošnja za izločitev nekaterih vasij iz občine hrenoviške, a da so prosilci pozneje prošnjo umakali, o čemer je dež. odbor svoj čas poročal dež. zbor.

Posl. dr. Tavčar zavrača posl. Zelena napad. Pravi, da je lani došla dež. odboru nova prošnja za ustanovitev občine Bukovje. Dež. odbor se ni mogel odločiti za to ustanovitev, uvaževaje, da bi občina Bukovje štela samo 700 duš in da bi jako težko izhajala, posebno ker bi morala zidati svojo šolo. Vlada je svoj čas rekla, da bi privohla, če bi se te občine priklopila postojanski občini in z ozirom

in ukonjena kot strt klas je prilazila pred sobo gospe Trudnikove, najbližje in najplemenitejša ženske v mestu. Boječe je potrkala. Čul se je zamolkol, lahen, vabiliv glas: „Prosto!“ Subičevka je vstopila in padla pred kolena gospe, katera ji je velele takoj vstati. Prosilka je potožila svojo nesrečo, skesanana jo prosila odpuščenja, ker se je nje mož pregrešil, češ: vinjen je bil in ni vedel, kaj je besedičil... Prva dobrotnica pa je rekla: „Ljuba moja! Res, hudo se je pregrešil vaš mož proti nam in jaz sem mu odpustila. Ali moj soprog ne odjenja; saj veste, uradniki so strogi, discipline treba povsod. Prosila sem ga že dvakrat, pa ga ne morem omečiti. Ne morem mu pomoči nazaj do službe. Sprejmite nekaj novcev za prvo pomoč, pa glejte, da tega ne zve moj soprog! Z Bogom, uboga žena!“ In Subičevka se je vrnila obupanega obraza, potrlih nad, onemoglih nog.

In ko je zvedel Subič, kako se je ponižala soproga, skrčil se mu je obraz v silen zasmeh in rekel je ženi svoji cinično: „Kaj ne, draga moja, to je največja naša dobrotnica, najnežbičnejša in najplemenitejša zavetnica zapuščenih sirot!“ — Potem pa si je šel iskat službe drugam...

na to, je dež. odbor prošnjo predložil vladi, da o njej izreče svoje mnenje.

Zbornica vzprejme na to odsekov predlog.

Posl. Lenarčič poroča o samostalnem predlogu posl. pl. Lenkha glede zakona o zlaganju zemljišč. Govornik pojasnjuje obširno in temeljito komasacijo in se izreče za tak zakon, ki pa na sloni na principu prisilnosti.

Dež. predsednik baron Hein obljubi, da predloži vlada tak zakon.

Posl. Lenkh razpravlja obširno o komasaciji, isto tako posl. Povše. (Konec prih.)

V Ljubljani, 1. marca.

Kmetijski domovi. Tirolski deželni zbor se sedaj posvetuje o osnovni nerazdeljivih kmetijskih domov. Taka kmetija bi se drugače ne smela razdeliti, da dovoli kmetijska družba iz posebno važnih vzrokov. Skrajni klerikalci so tudi za tak zakon, a mislijo, da bi se vendar počakalo, da se upeljejo kmetijske zadruge. Poleg tega pa zahteva ta stranka, da se v zakonu določi, do katere mere se sme tak kmetijski dom zadolžiti. Če se to ne zgodi, je ves zakon o kmetijskih domovih brez pomena. S časom naj bi se pa celo upeljala določba, da se kmetijski domovi sploh ne morejo zadolžiti. Najbrž se ta stvar letos še ne reši, temveč vrne deželnemu odboru, da jo še dobro prouči.

Moravski deželni zbor. Poslanec Parma je stavil v moravskem deželnem zboru prelog, kako naj se uredi raba obeh deželnih jezikov pri samoupravnih uradih na Moravskem. Povsod se je dovolila popolna narodna enakopravnost. — Nadalje je deželni zbor sklenil osnovo deželnega kulturnega sveta.

Šleški deželni zbor je naročil deželnemu odboru, naj pripravi premeno šolskega zakona na sledečih načelih: 1. Učitelji naj se po starosti razdelijo v tri plačilne razrede, plače učiteljev prevzemi deželni zaklad, v katerega morajo občine 2 odstotka donasati. Občinam in okrajnim šolskim svetom naj se da primeren upliv na nastavljanje učiteljev. Pri tej priložnosti je poslanec baron Sedlmayer hudo napadal učitelje zaradi nekega članka v „Schlesisches Volksblatt“ proti deželnemu zboru. Dolžil je učitelje, da se mej njimi razširja socializem in pozivljel vlado, naj strogo postopa proti socialističnim učiteljem, da izženo iz njih nihilistični duh. Pritrjeval je baronu kardinal Kopp. Učitelje so pa zagovarjali dr. Menger, Türk in deželni predsednik. Prva dva sta posebno naglašala, da se mora učiteljem tudi pustiti pravica do svobodnega izražanja svojega mnenja.

Kreta. Na Kreti so razmere se šele poslabšale, od kar so se umešale velevlasti. Varnost življenja in imanja je baš v vseh mestih prav slaba, katera so zasedli pomorščaki velevlasti. Turki poličnjaki ropajo krščijanske hiše, ne brigajoč se za evropske vojake. Kako dobro je vse organizovano pri mohamedancih, je vidno iz tega, da se ne lotijo nobene tuje trgovine. Tuji trgovci so zaprli prodajnice in zapisali na vrata: „Tuja last“ in odšli in nikdo se njih prodajalnic ne loti, da tako velevlasti nimajo toliko povoda se posluževati sile. Ustašev je na Kreti 12.500 mož, ki so oboroženi največ s starimi puškami. Imajo pa tudi 10 topov. Grški polkovnik Vassos ima na Kreti 4000 mož. Konzuli velevlasti so koj prišli do prepričanja, da se na Kreti drugače ne da narediti mir, da se proglasi obsedno stanje. Zato bodo pa pač na Kreto morali poslati več vojakov. Splošno se pa opne, da velevlasti same še prav ne vedo, kaj bi storile. Grke gonijo s Krete, a ukrenile pa še niso nič gotovega, kako bodo same naredile red.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 1. marca

— (Volilni shod v Maličevi dvorani.) Kdo je sklical ta shod, tudi včeraj še nismo mogli do čistega zvedeti. Prvo besedo so imeli gospod Turk mlajši, gospod Baraga in gospod Erzín. Za temi glavnimi stebri skrival se je gospod dr. Gregorič, in če se ne motimo, je bil včerajšnjemu shodu pravi in glavni sklicatelj gospod dr. Gregorič, meneč, da bode slovenskim inteligentnim volilcem imponiral s svojimi neznosno dolgočasnimi frazami in da bode s pomočjo Turka, Erzína — pardon, tadi jako izkušene in zrelega (!) nevolilca Štefeta ne smemo pozabiti, ki je bil tudi tu — ustanovil novo stranko v Ljubljani! Ali včerajšnji poskus se je krvavo pon-

obraz, glas ji je zastal, noge so se ji zašibile in život strepetal, ustnice se začele tresti — in za trenotek se ni mogla niti geniti z mesta niti ni mogla izpregovoriti. Hitela pa je k možu in že potoma je bilo maščevanje odločeno in sklep storjen. Razburjena, vznemirjena, razjarjena je govorila ali, bolj rečeno, narekovala svojemu soprogu: „Subič mora v stran, Subiča moraš spoditi! Oh ti ne veš, kako ta človek laže in kako Te obrekuje, pa mene! Kako nama jemlje ugled, on, Tvoj podložni, Tvoj sluga! Ne, takoj mu pokaži vrata, ali pojdem pa jaz.“

Trudik je poslušal, zmajeval z glavo, potem pa pritrjeval... in ko se je prepračil, da je istina, kar se govori o Subiču, udal se je soprogini želji, ki je veljala njemu za povelje... Subiču, privatnemu uradniku, ki je imel ženo in četverico otrok, se je nakrat odpovedala služba. Sam trd, neklanjajoč se značaj, vzvišen nad svoje višje, ni hotel stopiti pred šefa ali pred njega soproga ter reči: „Odpustite!“ Ne, mirno je gledal, kako se suče svet okolo njega. Žena pa ni mogla preboleti tega udarca, ni se mogla sprijazniti z mislijo, da je zdaj njih stanovanje cesta, njih hrana zrak in voda... Ponižala se je, s povešeno glavo, sklenjenimi rokami

rečilo. Sklicali so shod v stekleni salon Maličev, kjer je prostora za komaj 250 glav. Kar je dr. Gregorič v 14 dneh mogel skupaj zbrati, to vse je bilo že ob jedni uri na licu mesta. Takoj so zasedli ti zvesti pristaši najnovejše stranke prve štiri vrste okrog govorniškega odra, potem pa jih je gospod Baraga, ki je ta dan pri Maliču opravljal službo volilnega portirja — jutri pa pride morda kakor zadnje dni mnogokrat tudi v naš agitacijski odbor, tak je ta poštenjak! — dejal pod ključ, ter jih imel v tesnem zaporu, da bi nikdo odpihati ne mogel. Ko pa se je dvorana otvorila, bili sta najmanj dve tretjini prazni. V hipu jih je zasedla kompaktna masa naših volilcev, kojih je, brez vsake zgitacije toliko prišlo, da jih je kakih 50 moralo še na dvorišču ostati. Izvolil se je predsednikom gospod Klein; za perovodjo pa se je hotel usiliti znani pasar Kregar, kar je povzročilo vibaren odpor. Že pri tem se je jasno pokazalo, da — izvzemši prve štiri vrste —, povsod sede naši volilci in da smo v ogromni večini. To pa je tiste štiri vrste, pred vsem našega Pepeta silno razburilo. Prišel je na oder skakati, — kakor bi solo plesal — in upiti, in mogočno glavo nositi, da je ponižen volilček v ozadju našega poročevalca ponižno vprašal: ali niso ta gospod, ki tam gori na oderu vse komandirajo naš deželni prezident? Da bi se vznemirjenje poleglo — sinko Kregar ni hotel odnehati, in na zapisnikarjevem stolu je sedel, kakor da je k njemu priložen! — predlagal je dr. Tavčar z ozirom na to, da se v tako ozkem prostoru ne more vršiti redno glasovanje, in da nikakor ne gre, da bi bili volilci na dvorišču izključeni, da naj se današnji volilni shod za nekaj dni prenese, ter zopet skliče v prostorno dvorano Sokolsko. To je bil gotovo pravičen predlog, ker je moral vsak priznati, da večerajšnji prostori niso zadoščali! Pa vse zaman! Sedaj bi jih morali gledati, kako so besneli okrog govorniškega odra! Ubogi predsednik ni vedel, kje mu glava tiči, moža situacije sta bila jedino le Kregar in Turk: jeden je bil mogočnejši od drugega, in vsakemu se je bralo na obrazu, da Ljubljanske volilce v žepu nosi. Dasi je bila ogromna večina za dr. Tavčarjev predlog, se manjšina ni hotela udati. Celo uro se je upilo in kričalo in vse je kazalo, da je treba le malega poveda, — pa bi nastalo še kaj hujšega. Posebno oče Baraga je v ozadju s psovki kar metal okrog sebe, ker se pa od njega ne more zahtevati posebne olike, mu tudi nikdo ničesar zameril ni. Slavni presidij tičal je skoraj poldrugo uro v groznih stiskah. Ko pa je vročina neznesna postala, in ko se je eklatantno pri več prilikah izkazalo, da je večina naša, sklenili smo, da zapustimo „volilni“ shod. Na to je vsaj 200 volilcev zapustilo „Maličev salon“, kakih 50 volilcev in navolilcev pa je potem še dalje zborovalo, ter sklepalo, Bog vé o čem vse. Tako žalostno se je ponesrečil volilni shod dr. Gregoričeve stranke!

— (Ta je pa lepa!) V kolodverskem okraju je danes neki pismonoša razlašal pisma, zajedno pa razdaljal nefrankovane karte, v katerih so bili zeleni listki, na katerih so natisnjena imena tistih mož, katere kandidujejo klerikanci kot volilno mozo za peto kurijo.

— (Repertoir slovenskega gledališča.) Jutri, na pustni torek, izostane slovenska predstava in to z ozirom na razne, za ta dan določene veselice. Prihodnja slovenska predstava bo v petek in sicer se bode pela opera „Prodana nevesta“ na korist vrlému basistu g. Fedyczkowskemu.

— (Slovensko gledališče.) Ko smo čuli, da pride fisa in pikantna satira na klasicizem in na veliko opero, duhovita persiflaža gledališkega bombasta, „Lepa Helena“ na naš oder, nismo mogli verjeti, da jej bodo naše moči kos. Toliko bolj nas je iznenadila sobotna predstava, katere je bila sicer tu in tam pomankljiva, v celoti pa prav dobra ter dokaz, da bi tudi s sedanjimi močmi lahko prirejali prav izvrstne operne predstave. Naslovno ulogo je igrala naša izborna subreta g. Polakova in dosegla ž njo velik in zaslužen uspeh, dasi je prav za to partijo nje sicer sveži, simpatični in čisti glas nekoliko premalo obsežen. Nadomestila je to z muzikalno korektnim, jako lepim prednašanjem in s fino graciozno vzlic vsi pikantnosti komada vendar povsem decentno igro. Posebno moramo omeniti nje krasne in ukusne toilette. Občinstvo je priljubljeno beneficijantini na različne načine izkazalo svojo naklonjenost. Koj pri nastopu in koncem

igre jo je obsipalo s šepki, vročeniso jej bili trije prekrasni cvetlični darovi vrh tega pa jo na odprti sceni in konec dejanj odlikovalo z najživahnejšim ploskanjem. Ulogo Parisa je pel g. Beneš. Nekatere točke njegove partije, katere ni hotel nobeden naših tenoristov prevzeti, so se mu jako dobro posrečile, kar potrjuje naši po zadnji predstavi „Trubadurja“ izrečeno sodbo, da je v teh dveh letih, kar ni bil član našega gledališča, lepo napredoval in nekatere točke pa niso bile dobre. Uvaževati je seveda, da je g. Beneš moral partijo v nekaterih dneh naštudirati in da je bil orkester jako slab, kar je sploh uplivalo na celo predstavo. Pohvalno; moramo pa omeniti, da je gosp. Beneš prozo jako dobro govoril in tudi v igri, storil kar mu je bilo mogoče. Prava kabinetna figura je bil Kalhas gosp. Inemanna, kateri je svojo ulogo igral s pravim humorjem, izvrsten pa je bil tudi g. Podgrajski, a posebno moramo poudarjati še, da ni nobeden predstavljalec nič karikiral. Jako ljubka je bila gosp. Musilova, zadovoljili so nas pa tudi gospa Danilova in gg. Perdan, Salmič, Lovšin Rus. Ne dvomimo, da se bode „Lepa Helena“ še večkrat igrala v našem gledališču, katero je bilo v soboto popolnoma razprodano, tako, da je bilo treba še stola postaviti v parter.

— (Mestna višja dekliška šola v Ljubljani) je silenna danes prvo polletje šolskega leta s sv. mašo, katero je daroval katehet pred. gosp. prof. dr. Svetina v cerkvi sv. Jakoba. Uspeh klasifikacije je dokaj ugoden, kajti izmed 27 upisanih gojenk prvega letnika jih je dobilo 5 izpričevalo prvega reda z odlično, 21 pa izpričevalo prvega reda. Jedna gojenka je ostala zaradi dolgotrajne bolezní neizprašana. V pravosti je dobilo 19 gojenk hvalni, in le sedem gojenk povoljni red.

— (Pri drugem glasbenem večeru „Glasb. Matic“.) ki bode dne 17. t. m., sodeluje tudi naš operni pevec g. Josip Noll. — Nekaj sedežev za ta večer je še dobiti v tabakarni g. Šešarka, Šlenbugove ulice.

— (Za „Sokolovo maskarado“) ni samo v Ljubljani veliko zanimanja, ampak kaže se tudi po deželi, od kod-r odhoda vsaki dan prihaja mnogo naročil na vabila in ustnopeice. — Kakor smo že javili, obišče maskarado tudi 13 muzikalnih klovnov. Najpoprej nastopijo po prvi kadrilji s tamburicami. Dasi so šele včeraj došli v Ljubljano, so se od „Sokolovih“ tamburašev že tako izvrstno naučili igrati, da se našim ušom obeta preva „flet“ na maskaradi. Druge vzporedne točke so: 2. afrikanški kvartet na lok; 3. koncertino, violina, klarinet, kitara, tambur; 4. okerisa. — O japonski komedijantski družbi smo dobili prav zanimivih poročil. Na potu skozi Kino se ji je posrečilo pridobiti akrobatsko trojico brate „Kel-mi-blang“, potomce slavnega Lihatzija. Ta Lihatzij je bil — kakor pripoveduje stara kineška kronika — tako močen in spreten, da je 1000 metrov dolgo vrv zagal s tako močjo in hitrostjo v vrak, da je mogel 100 metrov visoko po nji gor in dol splezati, predno je padla na zemljo. Ko se je v tem mestu Hai-wai bai produciral, je hotel nesrečni slučaj, da ga je padajoča vrv zadela na glavo in ga presekala skozi in skozi. Njegova moč pa se je podčevala od roda do roda, in na maskaradi se ji bomo divili v bratih „Kel-mi-blang“.

— (Mestna hranilnica ljubljanska) Meseca februarja 1897 uložilo je v mestno hranilnico ljubljansko 570 strank 166 964 gld. 18 kr., 498 strank pa uždignilo 147 510 gld. 92 kr.

— (Koliko plača Ljubljana direktnega devka) Kakor posnamemo uradnemu izkazu, plačala je Ljubljana 1895 leta 506 396 gld. 62 kr. cesarskih davkov in 201 681 gld. 56 1/2 kr. priklad, torej skupaj 708 078 gld. in 18 1/2 kr. neposrednjega devka s priklačami in sicer mej drugim: hišno-najemninskega devka 172 742 gld. 81 1/2 kr., dohodarine 280 029 gld. 18 1/2 kr., abitarine 36 889 gld. 60 kr., zemljarine 8659 gld. 58 1/2 kr., 5% devka od dohodka poslopij, ki so oproščene hišno-najemninskega devka 4899 gld. 75 1/2 kr., deželne in normalnošolske priklade 199 962 gld. 97 kr. in doneska za kupčijsko zbornico 1718 gld. 59 1/2 kr.

— (Glas iz občinstva) Ljubljansko blato je našlo svojega pisatelja, a tudi razsvetljava naših ulic po najnovejši uri bi bila vredna, da jo popiše spretno pero. Za danes prosimo prav najmo, da se kaj stori v Prešernovi ulici. Temna je tako, da bi po najnovejši uri v bližini znamenitega kola, ki monumentalno štrli kvišku tik „puklastega“ Šupečvega zida, prav lahko bi človeka na meh odrl, „spohal“ in sevril, ne da bi kdo kaj videl. Če že ni mogoče, da gori vsaj jedna svetilka več v tej ulici, naj se vsaj bolj pametno ugašajo in ne pustijo goreti tri na kupu, potem pa do mostu nobene več, da vlada po dolnji ulici prava egiptovska tema!

— (Glas z Goriškega.) Znan slovenski rodoljub na Goriškem nam piše: Začudenjem smo čitali krilati in bobneči stavek v naši „Soči“: „Sedanja narodna stranka (na Kranjskem) naj kar črta

iz vrste svojih somišljenikov celo deželo goriško“. Ta izjava „Soče“ nas sili, da se oglasimo. Kdor ne pozna zakulisne politike na Goriškem izza zadnjih let, utegnil bi verjeti, da je „Sočina“ izjava čisto zlato, da je res glas slovenskega naroda na Goriškem. Nam, poznajočim vsestranski razvoj razmer na Goriškem, vidi se izjava kot navadna bomba brez smodnika. In vendar je „Soča“ pisala le resnico — z ozirom na razmere, katere so v njeni bližini. Zakaj se gre? Narodna stranka na Kranjskem je prišla v navskrižje s „poslednjim“ duhovnikom na Kranjskem radi načela, da bodi škof tudi političen voditelj ter da noben duhovnik ne sme sprejeti poslaniškega mandata brez škofovega dovoljenja. Za to se gre! „Soča“ je bila še pred nedavnim časom tudi mnenja, da škofje nimajo v politiki ničesa zapovedovati. Prišel pa je iz goriške knez nadškofjske palače znani pastirski liat na duhovščino, kateri je zapovedal delovati proti pisavi „Soče“ v zgoraj omenjenem zmislu. In „Soča“ naša se je zbalala „smrtnega“ greha ter gre, počasi sicer in po ovinkih, proti — Kanosi.... Na ti trnjevi poti moli pokoro ter nadeja se „odveze“ klče spokorno: Narodna stranka na Kranjskem, katere še vedno vstraja na poti proti nezmotljivosti škofev v političnih zadevah — naj kar črta iz vrste svojih somišljenikov kar celo deželo goriško! V svoji navdušenosti pa je predabalo zinila, kajti ni res, da bi bila cela goriška dežela proti narodni stranki na Kranjskem; marveč le gola resnica je, da sedanja „Sočina“ stranka je cela proti narodni stranki na Kranjskem. Javno tajnost je, da hodijo najmerodajnejši možje po svete h knezoškofu. Na Goriškem je klerikalizem dobil popolno prevlado tako, da v politiki vlečeta na istej vrstici „Soča“ in „Prim. List“ t. j. Gregoričeva in Mahničeva stranka. Tako daleč smo že prišli, da se govori o kandidaturi Mahničevega naslednika za državno-zborski mandat v slučaju, da bodo graf Alfred Czernini voljen v veleposestvu. Ako se to zgodi, po kaže se v bližnji bodočnosti, da narod slovenski na Goriškem nikakor ni tega mnenja kakor je njegovo glasilo, marveč da hoče obdržati proste roke v političnih zadevah, ter da je ogromno število slovenske inteligence na Goriškem še vedno v vrsti somišljenikov narodne stranke na Kranjskem.

— (Občinske volitve v Trstu) Včeraj smo dobili iz Trsta veselo brzojavno poročilo, da so Slovenci pri občinskih volitvah po hudi borbi zmagali v vseh okoličanskih okrajih. To je velik in politično velepomemben uspeh, kateri je v vseh narodnih krogih ljubljanskih obudil največje veselje in na katerem iskreno čast tamo tržaškim rojakom. Sedaj je okolica prvič zastopana samo po slovenskih poslancih, prvič so vsi okraji poslali v občinski svet slovenske zastopnike, dočim je bil dordaj vedno jeden ali drugi okraj v rokah laških nasprotnikov. Zasluga za ta lepi uspeh gre v prvi vrsti neumorni in požrtvovalni delavnosti voditeljev tržaških Slovencev, kateri so narodnemu delu posvetili vse svoje moči. Bodi jim čast in hvala!

— (Imenovanje) Dunajsko višje dež. sodišče je imenovalo odvetniškega kandidata g. dra. Kreka sodnijskim tolmačem slovenskega jezika.

Brzojavke.

Dunaj 1. marca. Cesar se je davi odpeljal na Cap Martin. Pred odhodom je imel še daljše posvetovanje z grofom Goluchowskim.

Dunaj 1. marca. Evropske velesile še niso vročile Grški napovedane note. Sestavili so jo poslaniki, a predložili jo v odobrenje dotičnim ministerstvom.

Praga 1. marca. Omladinci so danes ponoči razbili okna dra. Heroldu. Predsednik trgovinske zbornice je odstopil, ker hoče mladočeska stranka nekdanjega poslanca in tajnika trg. zbornice dra. Foršta zopet kandidovati za drž. zbor.

Atene 1. marca. Došlo je 39 Kretskih odposlancev, kateri so kralju prinesli posebno spomenico. Kretski Grki izjavljajo v njej, da zahtevajo združenje Krete z Grško, a da bodo nadaljevali boj, če bi velesile izkušale kretske vprašanje rešiti drugače.

Petrograd 1. marca. Ruska vlada razglša, da je komuniké, kateri je razširil Wolfvov biró in v kateri se Grški grozi z blokado, apokrifn.

Petrograd 1. marca. V Gorodišču so volkovi raztrgali 28 oseb.

Znano je mesu, da sta dva p-ta za sprehati se po gozdu preko Švicariji in k novemu strelišču; pet k strelšču je zadnji čas tako zvožena od težkih vozov, posebno od križa proti strelšču, da se mora blato ob deževju bresti do členkov, ker voda čez cesto teče.

Poprejšnja županija ljubljanska je zavrnila po ti cesti težke vozove z opeko Sušteršiču, Treotu itd., a sedaj se to ne stori, akcračno je bilo mogoče korakov sterjenih. Ker se mora mitnina ravno tako tukaj kakor tam plačevati, bi bilo bolje, da bi taki vozovi čez glavno vsko cesto vozili. Cesta od križa do strelšča je bila nekaj privatna, nekaj je jo le bile Tönniesove, Seunikove in Lukmanove, pripuščena pa je bila po okolščini vsem, samo težim vozem ne. Ne ozira se nobeden drugi na to cesto, samo imenovani posestniki ako hočejo; ravno sedaj daje Seunig na cesto pri svojem posestvu nekoliko šuta voziti in mora od te šute mitnino plačevati. Kaj tega se še ni slišalo, kjer on mora davek za ceste na Vič plačevati, akoravno jih nikdar ne rabi. (336)

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon

Ob sedanjem času za jemanje najbolj pripravno

pristno, čisto in sveže

Dorš. Med. ribje olje
ugodnega ukusa, lahko prebavljivo — cena 1 steklenici 50 kr., dvojni 1 gld. — priporoča

lekarna M. Leustek, Ljubljana, Resljeva cesta št. 1
zraven mesarskega mostu. (92—7)

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Februar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
27.	9. zvečer	740,6	6,9	sl. jzab.	jasno	
28.	7. zjutraj	739,7	0,3	sr. vzsvzh.	megla	0,0
"	2. popol.	737,4	15,0	brezvetr.	skoro jas.	
"	9. zvečer	736,8	10,3	sl. szah.	skoro obl.	
1. marca	7. zjutraj	734,8	6,4	sl. jug	oblačno	0,0
"	2. popol.	733,5	10,2	sr. zahod	oblačno	

Srednja temperatura sobote in nedelje 6,8° in 8,5°, za 5,7° in 7,3° nad normalom.

Št. 6843.

Razglas.

Da bo mogoče za V. kurijo razpisane volitve volilnih mož v Ljubljani brez posebnih težav in točno izvršiti, izpremeni se tuuradni razglas z dne 30. januarja letos, števil. 4027, glede časa in kraja teh volitev tako le:

Volitve volilnih mož vršile se bodo v Ljubljani **4. dan marca letos od 8. ure zjutraj do 1. ure popoldne in od 3. do 6. ure popoldne, v III., IV. in VI. okraju pa tudi 5. dan marca letos od 8. do 11. ure popoldne** v sledečih prostorih:

- Volilci I. okraja volijo vsi v mestni dvorani;
- v II. okraju volijo volilci z začetnimi črkami **A** do **L** v šolski sobi št. 16 c. kr. strokovnih šol; volilci s črkami **M** do **Z** v pritlični sobi na desni strani vhoda v Virantovi hiši.
- v III. okraju volijo volilci z začetnimi črkami **A** do **G** v šolski sobi I. a; volilci z začetnimi črkami **H** do **L** v šolski sobi II. b mestne ljudske šole na Zoisovi cesti; volilci z začetnimi črkami **M** do **R** v telovadnici velike realke in volilci z začetnimi črkami **S** do **Z** v letnem salonu hotela „pri Maliču“;
- v IV. okraju volijo volilci z začetnimi črkami **A** do **G** v šolski sobi III. a; volilci z začetnimi črkami **H** do **L** v šolski sobi III. b mestne ljudske šole v Komenskega ulicah; volilci z začetnimi črkami **M** do **R** v dvorani katoliškega društva rokodelskih pomočnikov v Komenskega ulicah; volilci z začetnimi črkami **S** do **Z** v dvorani Hafnerjeve pivarne na Sv. Petra cesti.
- volilci V. okraja volijo v šoli na Barji;
- volilci iz Vodmata volijo v šoli pri Sv. Petru v Ljubljani.

Za te volitve se ne bodo izdale volilcem nikake izkaznice.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

23. dan februarja 1897.

Dunajska borza

dne 1. marca 1897.

1/2 državne srečke iz 1. 1854 po 250 gld.	150 gld.	—	kr.
Državne srečke iz 1. 1864 po 100 gld.	188	—	—
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127	—	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	99	80	—
Kreditne srečke po 100 gld.	197	—	—
Ljubljanske srečke.	22	—	—
Rudolfove srečke po 10 gld.	26	50	—
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	152	75	—
Fransway-društ. velj. 170 gld. a. v.	455	—	—
Papirnati rubelj	1	27	—

4 svetilke

(2 solnčni žarnici) za gostilne ali prodajalnice jako pri-
pravne in

2 politirani mizi

so ceno na prodaj v prodajalnici na Starem
trgu št. 6. 318—3

Učenec

za steklarstvo, star 14 do 15 let,
ki je dovršil ljudsko šolo, se vzprejme na
Dunajski cesti št. 9. (319—3)

Isterski Slovan

izurjen lovec, vajen gozdarstva, vseskozi poštena duša,
olikanaga vedenja, išče primerne službe kot lovec
ali gozdni paznik na Slovenskem.

Več pove č. g. Fran Gorec, župnik v Badérni
pri Poreču, Istra.

Vizitnice

priporoča

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so s
srednjeevropskim časom. (15-48)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga čez Trbiž.

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selsthal v Aussee, Ischi, Gmunden, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selsthal v Solnograd, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Brogen, Gurth, Genova, Paris; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejovice, Plzeň, Marijino vate, Heb, Francove vate, Karlove vate, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. svečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 52 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Gmundena, Ischia, Aussee, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 35 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Genova, Gurth, Brogenca, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 4 min. svečer osebni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Ljubna, Beljaka, Celovec, Pontabla.

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. svečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 28 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. svečer, ob 10. uri 35 min. svečer. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 58 min. zjutraj, ob 11. uri 15 min. popoldne, ob 6. uri 30 min. svečer, ob 9. uri 55 min. svečer. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Udano podpisani si usoja naznanjati najuljudnejše p. n. občinstvu, da je
z dnem 1. marca odprl novi

česalski in brivski salon

in prosi velečastito p. n. občinstvo in podpiratelje za prijazno in dobrohotno podporo, ker se bode potrudil, da si s čedno in fino postrežbo pridobi in ohrani častilni obisk svojih p. n. podpirateljev.

Dalje se tam izdelujejo po najnižjih cenah vsakovrstne **spajane moške in ženske vialulje, kite, frisets in vsa umetna pletenja iz las.**

Z velespoštovanjem udani

Franč Zupan, brivec

poprej: Pod Trančo št. 1, zdaj:

Valvazorjev trg (Križevniški trg) št. 65
v Ljubljani. (335—1)

VABILO

na

II. redni občni zbor „Posojilnice v Zagorji ob Savi“

registrovane zadrge z neomejeno zavezo

ki se bode vršil

v nedeljo, dne 14. sušca 1897 ob 4. uri popoldne
v dvorani gospe Medvedove.

Dnevni red:

- 1.) Poročilo načelstva.
- 2.) Potrjenje računa za l. 1896.
- 3.) Privoljenje remuneracije načelstvu.
- 4.) Razdelitev čistega dobička.
- 5.) Izvolitev načelstva, računskega pregledovalca in njegovega namestnika.
- 6.) Razni naveti.

(334)

V Zagorji ob Savi, dne 28. svečana 1897.

Občno kot najboljši
priznani izdelki

ovratniki, manšete in srajce

imajo
zakonito

levovo

in se prodajajo

prodajalnicah za moško

v tu- in

M. JOSS & LÖWENSTEIN, Praga VII.

Na drobno se pri nas ne prodaja.

našo
zavarovano

marko

v najboljših

modno in platneno blago

inozemstvu.

(3197—10)